

AT STILLE SPØRGSMÅLSTEGN TIL SYNTAKTISKE SAMMENBLANDINGER

af
Lærke Josefine Kallede Sø

This paper deals with the 6 possible syntactic blends of the two nearly parallel constructions *sætte spørgsmålstegn ved* and *stille spørgsmål til*. The 6 blends show notable differences in frequency, despite identical structures. A corpus based study is conducted in order to answer two main questions: 1) How does syntactic distance between the constituents of the constructions affect the frequency of the individual variants? 2) Why are some of the blends more frequent than others? The study shows that syntactic distance does not affect the frequency of the blends. The difference in frequency between the blends is found to be systematic and is explained by a hierarchy. The order of frequency is determined firstly by the prepositions of the constructions and secondly by collocational aspects.

1. *Introduktion* – sætte spørgsmålstegn ved vs. stille spørgsmål til

Hvad er det nu, det hedder? Er det *sætte spørgsmål til*? Eller *stiller* man spørgsmål til noget? Eller *ved* noget? Det hedder naturligvis *stille spørgsmål til* og *sætte spørgsmålstegn ved*.¹ Men de to konstruktioner blandes let sammen. Sammenblandingen sker sandsynligvis, fordi de to konstruktioner har store ligheder i både leksikon, syntaks og semantik: "Often, formal similarity is equally important [as semantic similarity] in engendering a blend." (Van de Velde *et al.* 2013: 476). *Blend* (eller i andre sammenhænge *kontamination* (fx Karker 2000) eller *amalgam* (fx De Smet & Van de Velde 2013)) henviser til en eller anden form for sproglig sammenblanding af to eller flere ord/udtryk, der tilsammen danner et tredje ord/udtryk af elementer fra de oprindelige konstruktioner. I denne artikel fortrækkes det mere mundrette *sammenblanding*. Sammenblandingerne af *sætte*

spørgsmålstegn ved og *stille spørgsmål til* kan betegnes som *syntaktiske sammenblandinger*. De er større syntaktiske konstruktioner, der sammenblandes (modsat eksempelvis sammenblandingen i (3), der foregår på ordniveau (se afsnit 2.1.)).

Konstruktionerne *stille spørgsmål til* og *sætte spørgsmålstegn ved* kan sammenblandes (og bliver sammenblandet) på flere forskellige måder. Det kan i farten endda være svært at adskille de oprindelige konstruktioner fra de mange sammenblandinger. Sammenblandinger af *sætte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmål til* kan forekomme i intet mindre end 6 forskellige varianter, hvis man ser bort fra nonsenssammenblandinger som *til spørgsmål sætte stille*, der bryder med de oprindelige konstruktioners opbygning. De 6 sammenblandinger og de to oprindelige konstruktioner har netop samme opbygning. De består alle af tre led i følgende rækkefølge: et verbum, et substantiv og en præposition. I (1) ses først de to oprindelige konstruktioner og dernæst deres 6 sammenblandingsvarianter.

- (1) 1. Sætte spørgsmålstegn ved
 2. Stille spørgsmål til
-
3. Stille spørgsmålstegn ved
 4. Stille spørgsmål ved
 5. Sætte spørgsmål ved
 6. Sætte spørgsmål til
 7. Sætte spørgsmålstegn til
 8. Stille spørgsmålstegn til

Coppock (2006) fremsætter med *The Syntactic Alignment Hypothesis* (SAH) det synspunkt, at formen på syntaktiske sammenblandin-

ger ikke er tilfældig. Det vil sige, når to udtryk blandes sammen, er det ikke en hvilken som helst kombination af udtrykkene, der opstår. Ifølge *SAH* er alle 6 mulige sammenblandinger teoretisk set lige sandsynlige (pga. den store lighed i leksikon og syntaks). Dermed skulle man også tro, at de er lige hyppigt forekommende. Dette står dog i direkte kontrast til Boye (2010), der i en mindre undersøgelse af *sætte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmål til* beskriver konstruktionernes opbygning og sammenblandingerne grundlag. Boye konstaterer her, at de 6 sammenblandingsvarianter ikke er lige frekvente. I modsætningsforholdet mellem *SAH* og den ulige frekvens ligger det ene af denne artikels to hovedspørgsmål: Hvorfor er nogle af sammenblandingerne hyppigere end andre? Artikkens andet hovedspørgsmål er: Hvordan påvirker syntaktisk afstand mellem leddene i konstruktionerne frekvensen af de enkelte varianter? Graden af syntaktisk afstand er i denne sammenhæng afhængig af antal mellemliggende ord mellem konstruktionernes led. Jo flere mellemliggende ord der er, jo større er den syntaktiske afstand mellem leddene. For at besvare artiklens to hovedspørgsmål udføres to delundersøgelser: 1) en frekvensundersøgelse af alle 8 konstruktioner udsat for forskellige grader af syntaktisk afstand mellem leddene og 2) en eksplorativ analyse af frekvensforskellene mellem konstruktionerne. Begge undersøgelser tager udgangspunkt i det samme datamateriale: en diakron frekvensundersøgelse af de 8 konstruktioner i korpuserne Korpus90, Korpus2000 og i Google.

Artiklen er disponeret som følger: I afsnit 2 sættes rammen omkring emnefeltet og de to hovedspørgsmål. Afsnit 3 er et metodeafsnit med en kort præsentation af de anvendte korpuser og beskrivelse af procedure ved dataindsamling. I afsnit 4 gennemgås og diskuteres resultaterne af de to delundersøgelser enkeltvis. Afsnit 5 er en sammenfatning og konklusion. Bagest findes en række bilag: Bilag 1, 2 og 3 viser de søgestrengene, der er brugt til at gennemføre undersøgelsen og bilag 4, 5, 6 og 7 viser resultaterne af de søgninger, der er blevet foretaget i undersøgelsen.

2. Om sammenblandinger

2.1. Sproglige sammenblandinger

Eksemplerne 3-8 i (1) er en slags sproglige sammenblandinger. Sproglige sammenblandinger er som regel svære at indsamle, idet de ofte opstår som usus- eller produktionsfejl i talesproget, og mange af dem er enkeltstående tilfælde (modsat sammenblanding af *sætte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmål til*, der er forholdsvist frekvent). Således er sammenblandingen i (2) næppe en hyppigt forekommende sammenblanding, men nærmere et resultat af et hyppigt forekommende fænomen, nemlig sammenblanding af konstruktioner. Sammenblandinger er almindelige både på ordniveau (se (3)), på sætningsniveau (se (4)) og også blandt idiomer (se (5)). De nedenstående eksempler (2), (4) og (5) vil, ligesom artiklens case, kunne betegnes som *syntaktiske sammenblandinger*.

- (2) Vi går en usædvanlig våd dag i gang.
  - a. Gå i gang med noget
  - b. Gå noget i møde
- (3) Det affører konsekvenser.
  - a. Medføre
  - b. Afføde
- (4) Det var hendes store drøm, og det har du bakket op i.
  - a. Bakke op om noget
  - b. Bakke ind i noget
- (5) Øje for øje og tand for tunge.
  - a. Øje for øje og tand for tand
  - b. Holde tand for tunge

Til tider sker det, at sammenblandinger bliver konventionaliserede. Måske optages de tilmed i ordbøger. Sammenblandingen i (6) er et eksempel på dette. Sammenblandingerne 3. og 4. i (1) er rent faktisk at finde i *Den Danske Ordbog*, dog med det forbehold, at konstruktionerne regnes for ukorrekte af nogle sprogbrugere .

(6) Handle ind

- a. Handle
- b. Købe ind

Sammenblandinger er imidlertid ikke kun resultat af usus- eller produktionsfejl. Ganske ofte sammenblandes ord og vendinger med fuldt overlæg. Et klassisk eksempel er sammenblandingen af de to engelske ord *breakfast* og *lunch*, der bliver til ordet *brunch*. Denne sammenblending er opstået for at navngive et nyt måltid i tidsrummet mellem morgenmad og frokost som erstatning for begge. Sammenblandinger kan på denne måde lede til nye ord og konstruktioner, uanset om de er opstået med vilje eller ved et uheld. Det hyppigste er dog, at sammenblandinger opstår som smuttere (Karker 2000).

[S]yntactic blending is potentially much more than a source of speech errors and sporadic innovations. It may be capable of 'generating' acceptable grammatical structures. This means it can be a legitimate mechanism for coining utterances, just as blending at the conceptual level is a legitimate way of construing the world (De Smet 2013: 24).

Når ord og udtryk sammenblandes, involveres semantikken også. Ifølge Dybdahl Harpsøe (2009) er det ganske almindeligt, at en sammenblandet konstruktion bærer samme betydning som én af de oprindelige konstruktioner. I eksempel (7) er det ganske tydeligt, at det kun er den ene betydning (betydning a), der bæres videre i

sammenblandingen. Dette gælder også for casen i denne artikel. Modsat resulterer den førnævnte sammenblanding af *breakfast* og *lunch* i en ny og tredje betydning, der hverken betyder morgenmad eller frokost, men noget derimellem .

(7) Nu glæder jeg mig bare til det hele går løbsk.

a. Gå løs

b. Løbe løbsk

Sætte spørgsmålstegn ved og *stille spørgsmål til* har beslægtede betydninger. Boye (2010: 6) anfører, at ”(1) har betydningen ’drage i tvivl, udfordre’, mens (2)’s standardbetydning er ’spørge (nogen eller til noget)’.”⁶ Selv om konstruktionernes betydning ikke er den samme, er der et tydeligt semantisk overlap. Sammenblandingerne overtager kun den ene af betydningerne, nemlig betydningen fra *sætte spørgsmålstegn ved* (der er ikke fundet eksempler på andet i materialet til denne artikel). Ingen af sammenblandingerne kan betyde *spørge*. Dette illustreres i (8), der på trods af at have to led til fælles med *stille spørgsmål til* ikke kan betyde, at der stilles spørgsmål direkte til dronningen. I stedet må det betyde noget i retning af at drage dronningens eksistensgrundlag i tvivl eller underforstået hendes rolle i en eller anden sag.

(8) Der stilles spørgsmålstegn til dronningen.

Sproglige sammenblandinger er komplekse størrelser. De kan være bevidste eller ubevidste, de kan involvere enkelte ord eller større syntaktiske konstruktioner, og de kan give anledning til nye ord og udtryk. Det er øjensynligt et fænomen, der involverer mange aspekter af sproget.

2.2. Ligheder og forskelle

Coppocks (2006) *Syntactic Alignment Hypothesis* (SAH) er opstillet dels som modstykke til og dels som udbygning af Fays (1982) *Prosodic Alignment Hypothesis*. Med SAH fremsættes det, at sammenblandingensprocesen for syntaktiske sammenblandinger er systematisk og underlagt mindst to begrænsninger. Disse begrænsninger er *Lexical Alignment Constraint* (LAC) og *Part of speech (POS)/Syntactic Alignment Constraint* (SAC). Med *alignment* menes, at parallelle konstruktioner flugter, således at identiske ord (LAC) eller eksempelvis et verbal (SAC) vil indtage samme position i sammenblandingen som i de oprindelige konstruktioner.⁷ Det er med andre ord ligheder og forskelle mellem de oprindelige konstruktioner, der antages at afgøre sammenblandingens udfald. Den vigtigste af de to *alignment constraints* er SAC. Ved hjælp af de to begrænsninger adskiller Coppock (2006 & 2010) faktisk forekommende syntaktiske sammenblandinger fra tilfældige computergenererede sammenblandinger. På denne baggrund formoder hun også at kunne forudse formen på syntaktiske sammenblandinger. Det interessante er, at sammenblandingerne i (1) alle lever op til i hvert fald SAC. De to oprindelige konstruktioner har en identisk struktur, [V NP], og alle sammenblandingerne deler denne form. Ingen af sammenblandingerne kan i sagens natur overholde LAC, da de to oprindelige konstruktioner ikke indeholder identiske ord. Men der er alligevel store leksikalske ligheder mellem konstruktionerne. De to verber *sætte* og *stille* er i nogle kontekster synonyme⁸, og de to substantiver *spørgsmålstegn* og *spørgsmål* har et tydeligt fælles element. Præpositionerne *til* og *ved* bærer begge en form for stedlig betydning i konstruktionerne her (direktionel eller lokativ), om end i overført betydning. Det er her SAH løber ind i problemer. For hvis alle sammenblandingerne overholder begrænsningerne i samme grad, er de vel lige sandsynlige, og så burde de også være nogenlunde lige hyppige. Men det er de tilsyneladende ikke. Boye (2010) konstaterer, at der er store

frekvensforskelle mellem de enkelte sammenblandingsvarianter. *SAH* har et forklaringsproblem i forhold til sammenblandinger som dem omtalt i denne artikel. Coppock (2010: 48) skriver selv, at ‘it remains to be worked out how multiple formulations might be developed in parallel’. *SAH* kan altså ikke redegøre for de parallelle sammenblandinger af *sætte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmål til*. Det er derfor meget sandsynligt, at systematikken bag syntaktiske sammenblandinger, i hvert fald i dette tilfælde, er mere kompleks end Coppocks (2006, 2010) *alignment constraints*.

2.3. Syntaktisk afstand og kollokationer

Hypotesen om, at syntaktisk afstand mellem konstruktionernes led fremmer sammenblanding, stammer fra iagttagelser af en anden sammenblanding. Jarvad (2012) refererer, hvordan sammenblandingen i nedenstående eksempel (9) over en årrække er gået fra at blive betragtet som en usystematisk fortalelse til en systematisk sammenblanding (med det forbehold at sammenblandingen stort set kun forekommer i talesproget). Og netop syntaktisk afstand mellem konstruktionens led formodes at ligge til grund for sammenblandingen. ”[D]et er overordentlig sikkert at lang afstand mellem *både* og det efterfølgende led beforder *men også*” (Jarvad 2012: 5). Måske fordi jo større afstanden mellem leddene er, des større er sandsynligheden for at glemme, hvilken konstruktion man startede med (Jarvad 2012).

- (9) Både ... men også
- a. Både ... og
  - b. Ikke blot ... men også

I forlængelse heraf er det nærliggende at formode, at syntaktisk afstand mellem konstruktionens led rammer sammenblandingerne i

(1) på samme måde og af samme årsag som sammenblandingen i (9). Hypotesen om, at syntaktisk afstand fremmer sammenblanding af de to originale konstruktioner, hviler altså på undersøgelsen af *både...og* og *ikke blot...men også*. Der er dog en væsentlig forskel mellem sammenblandingerne i (1) og (9). Sammenblandingen i (9) har mulighed for langt større syntaktisk afstand end sammenblandingerne i (1). I (9) er det muligt at indsætte alt fra enkeltstående ord til hele sætninger, mens (1) er underlagt større begrænsninger. I (1) er der mellem verbet og substantivet plads til adverbialer under *a* og udbygning af *N* og *n*. Mellem substantivet og præpositionen er der kun plads til adverbialer under *A* (se (11)) (jf. sætningskemaet, Hansen & Heltoft 2011). Sammenblandingen i (9) er samtidig nødt til at have minimum ét mellemliggende ord for at give semantisk og syntaktisk mening (se (10)). Sammenblandingerne i (1) fungerer lige fint, uanset om de har nul eller flere mellemliggende ord (se (11)). Det er umuligt på forhånd at sige, om denne syntaktiske forskel på konstruktionerne er af betydning for hypotesens udfald.

(10) 0 mellemliggende ord:

*Både men også

1 mellemliggende ord:

Både gul men også blå

Mellemliggende sætning:

Både *det at der stilles spørgsmålstegn til dronningens rolle i sagen* men også...

(11) Sætningskema:

F   v   n   a   V   N   A
 - | stiller | den kloge mand | aldrig | - | nye spørgsmålstegn | ved det?

F v n a V N A
 Han | har | - | jo aldrig | sat | spørgsmål | på det rigtige tidspunkt ved det

0 mellemliggende ord:

Han stiller spørgsmålstegn ved det.

6 mellemliggende ord:

Han stiller *aldrig nogensinde nogle spændende eller nye* spørgsmålstegn ved det.

Både Jarvads (2012) pointe om syntaktisk afstand og frekvensforskellene mellem de 6 sammenblandinger kan have rod i kollokationelle forhold. Når begrebet *kollokation* kan være relevant her, skal det ses enkeltvis for hver af de to delundersøgelser: 1) I forhold til hypotesen om syntaktisk afstand, skal det forstås sådan, at bindingerne mellem konstruktionernes led muligvis svækkes i takt med indskydelse af mellemliggende ord. Denne svækkelse skulle så i stigende grad muliggøre udskiftning af enkelte led i konstruktionerne. 2) I forhold til frekvensforskellene mellem sammenblandingerne skal det forstås sådan, at nogle led i én konstruktion muligvis er løsere bundet sammen end andre led og kan derved lettere skiftes ud med led fra en anden konstruktion. Antagelsen er altså, at nogle kollokationer kan være stærkere end andre, og at kollokationer kan svækkes. Hvordan det forholder sig med casen i denne artikel, er netop et aspekt af hovedspørgsmålene: 1) Hvordan påvirker syntaktisk afstand mellem leddene i konstruktionerne frekvensen af de enkelte varianter, og 2) hvorfor er nogle af sammenblandingerne hyppigere end andre?

3. Metode

3.1. Anvendte korpusser

At sammenblandinger tilsyneladende er tilfældige og som regel rammer som lyn (fra en klar himmel og sjældent samme sted to gange), gør det vanskeligt at undersøge fænomenet på systematisk vis. Enkeltstående sammenblandinger kan ikke indsamles ved hjælp af søgninger i korpusser eller på nettet. De skal i stedet registreres, når de forekommer i den virkelige verden. Når man ønsker at undersøge sammenblandinger som fænomen, står man derfor overfor en empirisk udfordring. Man kan enten begynde det omfattende arbejde at lave sit eget korpus over sammenblandinger (som Fay (1982) og Cohen (1987) har gjort det), hvor man indsamler sammenblandinger enkeltvis, når man støder på dem. Eller man kan lave et case study af en enkelt konstruktion, der formodes konventionaliseret og derfor kan søges efter i forskellige korpusser. I denne artikel er det netop en case, der danner rammen for undersøgelsen, nemlig sammenblanding af *sætte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmål til*. Derfor kan undersøgelsen udformes som en korpusundersøgelse.

Som hos Boye (2010) tages der udgangspunkt i KorpusDK.⁹ Men hvor Boyes (2010) mål er at redegøre for konstruktionernes opbygning og sammenblandingerne forklaringsgrundlag, søger denne artikel dels et andet forklaringsgrundlag i hypotesen om syntaktisk afstand, og dels en videre undersøgelse af konstruktionernes frekvens. KorpusDK består af to korpusser, Korpus90 og Korpus2000, med tekster indsamlet i perioden omkring hhv. 1990 og 2000. Det er en samling af elektroniske tekster på omkring 56 millioner ord hørende under Det Danske Sprog- og Litteraturselskab. Søgningen foretages i KorpusDK's to delkorpusser. Altså søges der individuelt i Korpus90 og i Korpus2000. I forhold til denne undersøgelse har KorpusDK to svagheder. KorpusDK er et forholdsvis lille korpus, og det er over-

vejende skriftsprog. Dette er to forhold, der næsten med sikkerhed vil begrænse mængden af data. Små korpuser indeholder færre forekomster, og skriftsprog er udformet med større omhu end talesprog og er dermed mindre udsat for sproglige smuttere (jævnfør Jarvads (2012) pointe om, at sammenblandingen i (9) er noget man *siger*, ikke noget man *skriver*). Derfor foretages der også en Googlesøgning for perioden 2010-2013. Google kan bidrage med større mængder data og kan i højere grad afspejle talesprogsnær sprogbrug. Data fra Googlesøgninger skal dog generelt tages med større forbehold end søgninger i etablerede korpuser, da internettet ikke er underlagt samme kontrol som et etableret korpus. Resultaterne fra Google tages alligevel med i undersøgelsen, dels for at udbygge en diakron vinkel, dels for at supplere KorpusDK's svagheder. Hovedvægten i undersøgelsen lægges på KorpusDK.

3.2. *Dataindsamling*

3.2.1. Korpus90 og Korpus2000

For alle søgninger i KorpusDK og Google gælder det, at der blev søgt på 8 konstruktioner: de to oprindelige konstruktioner og de 6 sammenblandinger. For hver konstruktion udformedes søgestrengene tilpasset søgeegenskaberne i hhv. KorpusDK og Google (se bilag 1, 2 og 3). For at favne alle bøjningsformer af konstruktionernes tre led i resultaterne var det nødvendigt at skrive alle bøjningsformer ind i søgestrengene. Bøjningsformerne er udvalgt ved hjælp af KorpusDKs søgemaskine. Under *Udvidet søgning i Teksteksempler* er det muligt at vælge ordklasse (her *vb.* og *sb.*) og udvælge bøjningsformer. Her figurerer alle bøjningsformer af de enkelte ord på en liste. Det er denne liste, der har leveret bøjningsformer til søgestrengene. Da *ved* og *til* er præpositioner (og ikke bøjes), er de kun taget med i søge-

strengene i den ene form. *Stille, sætte, spørgsmål* og *spørgsmålstegn* er taget med i alle bøjningsformer.

Undersøgelsen ser både på frekvens og på syntaktisk afstand mellem konstruktionernes led. Derfor er syntaktisk afstand skrevet ind i de søgestrengene, der blev brugt til at undersøge frekvensen, således at en enkelt søgning kunne levere data til begge delundersøgelser. Der er to steder i konstruktionerne, hvor der kan skabes syntaktisk afstand: mellem verbum og substantiv og mellem substantiv og præposition. Pladsen mellem substantiv og præposition har dog flere begrænsninger for den syntaktiske afstand end pladsen mellem verbum og substantiv (jævnfør afsnit 2.3). Forskellen mellem de to pladser kunne potentielt resultere i flere forekomster med mellemliggende ord mellem verbum og substantiv end mellem substantiv og præposition. For at underbygge denne formodning blev der foretaget en indledende søgning i KorpusDK. Søgningen havde til hensigt at afklare, hvorvidt syntaktisk afstand mellem substantivet og præpositionen overhovedet skulle tages med i den endelige søgning. Bilag 4 viser resultaterne af denne søgning. Den indledende søgning viser, at forekomster med mellemliggende ord mellem substantiv og præposition kun forekommer $\approx 0,75\%$ af gangene. På denne baggrund udelukkes syntaktisk afstand mellem substantiv og præposition fra den endelige undersøgelse.

Søgningerne i Korpus90 og Korpus2000 blev udført med de samme søgestrengene (se bilag 2). Det vil sige, at den samme søgning blev gennemført én gang i Korpus90 og dernæst én gang i Korpus2000. Søgestrengene er udformet ved hjælp af KorpusDK's *Formel søgning* under *Teksteksempler*.¹⁰ For hver konstruktion er der skrevet 6 søgestrengene. Den første søgestreng tillader ingen mellemliggende ord mellem verbum og substantiv, den næste tillader et mellemliggende ord mellem verbum og substantiv osv., op til og med fem mellemliggende ord. Efter hver enkelt søgning blev alle resultater gennemgået manuelt for at finde og frasortere irrelevante forekomster. Resultaterne af søgningerne ses i bilag 5 og 6.

3.2.2. Google

Søgestrengene til Googlesøgningen er skrevet, så der også her tages højde for forskellige bøjningsformer af verbum og substantiv og desuden også kontrasten +/- *syntaktisk afstand mellem verbum og substantiv* (se bilag 3). For at fange kontrasten +/- *syntaktisk afstand* indsattes * i søgestrengene. Dette tegn er et wildcard, der står for X antal mellemliggende ord. I Google er det ikke muligt at specificere antal mellemliggende ord på samme måde, som det er i KorpusDK. Derfor blev der kun skrevet to søgestrengene for hver af de 8 konstruktioner (se bilag 3): 1 streng uden wildcard og 1 streng med wildcard mellem verbum og substantiv. Alle søgestrengene er desuden sat i citationstegn for at fastholde konstruktionernes rækkefølge. Der blev søgt på tidsintervallet 1/1-2010 – 20/10-2013 (den dag søgningen indledtes). Efter hver enkelt søgning blev alle resultater op til 200 gennemgået manuelt for at finde og frasortere irrelevante forekomster. Resultaterne blev også gennemgået for at fordele forekomsterne på antal mellemliggende ord, da dette ikke kunne gøres ved hjælp af søgestrengene. Ved et resultat på over 200 forekomster antages det, at fordelingen af de første 200 forekomster er repræsentativ for det resterende antal forekomster. Resultaterne af søgningerne ses i bilag 7.

4. Resultater

Resultaterne af søgningerne i de tre korpuser ses i bilag 5, 6 og 7. Bilagene viser hovedsageligt tre ting: 1) søgestrengenes præcision, dvs. hvor præcist søgningerne har indhentet de ønskede data. Dette forhold ses i forskellen mellem tallene i *Forekomster i alt* og *Relevante forekomster*. 2) Frekvensen af hver af de 8 konstruktioner. 3) Fordelingen af forekomster i forhold til antal mellemliggende ord mellem verbum og substantiv. Som forventet har Googlesøgningerne

leveret et markant højere antal forekomster end Korpus90 og Korpus2000. Men Googlesøgningerne har også genereret mere støj i data. Bilag 5 og 6 viser, at søgningerne i Korpus90 og Korpus2000 gennemsnitligt fandt de rette konstruktioner $\approx 96\%$ af gangene. Bilag 7 viser, at søgningerne i Google gennemsnitligt fandt de rette konstruktioner $\approx 77\%$ af gangene. Det vil sige, at Googlesøgningerne har været betydeligt mindre præcise end søgningerne i Korpus90 og Korpus2000.

Tabellerne 1, 2 og 3 viser den procentvise fordeling af sammenblandingssvarianterne overfor det samlede antal konstruktioner (både de to oprindelige konstruktioner og de 6 sammenblandinger) i forhold til antal mellemliggende ord. Idet der er et minimum af forekomster med hhv. fire og fem mellemliggende ord mellem verbum og substantiv, ses der bort fra disse kategorier i tabellerne.

Tabel 1. Korpus90

Korpus90	Samlet antal konstruktioner	Antal afvigende konstruktioner
0 mellemliggende ord	325 (100 %)	99 (30,46 %)
1 mellemliggende ord	101 (100 %)	21 (20,79 %)
2 mellemliggende ord	67 (100 %)	12 (17,91 %)
3 mellemliggende ord	30 (100 %)	7 (23,33 %)

Tabel 2. Korpus2000

Korpus2000	Samlet antal konstruktioner	Antal afvigende konstruktioner
0 mellemliggende ord	548 (100 %)	177 (32,3 %)
1 mellemliggende ord	164 (100 %)	37 (22,56 %)
2 mellemliggende ord	86 (100 %)	13 (15,12 %)
3 mellemliggende ord	32 (100 %)	5 (15,63 %)

Tabel 3. Google

Google	Samlet anslået antal konstruktioner	Anslået antal afvigende konstruktioner
0 mellemliggende ord	72.193 (100 %)	13.852 (19,19 %)
1 mellemliggende ord	37.759 (100 %)	8.662 (22,94 %)
2 mellemliggende ord	33.833 (100 %)	7.528 (22,25 %)
3 mellemliggende ord	23.541 (100 %)	4.791 (20,35 %)

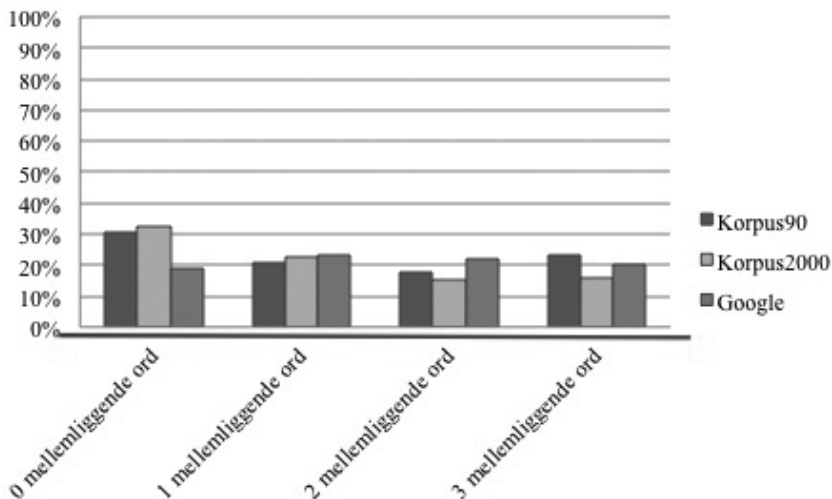

4.1. Delundersøgelse 1: Syntaktisk afstand

Hypotesen om, at syntaktisk afstand mellem leddene fremmer sammenblanding af konstruktioner, tilbagevises af undersøgelsens resultater. Tabel 3 (der viser resultaterne af Googlesøgningen) viser, at antallet af afvigende konstruktioner ligger forholdsvist stabilt omkring 20%, hvad enten der er tale om nul eller tre mellemliggende ord. Udsvingene fra de 20% er alle mindre end tre procentpoint, og udsvingene er hverken entydigt stigende eller faldende. Syntaktisk afstand ser altså ikke ud til at påvirke resultaterne fra Google. Tendensen er den samme for både Korpus90 og Korpus2000. Tabel 1 (der viser resultaterne fra Korpus90) viser, at antallet af afvigende konstruktioner også her ligger omkring 20%, dog med større udsving end i Google. Heller ikke her er udsvingene hverken entydigt stigende eller faldende, og resultaterne viser således ikke en direkte effekt af syntaktisk afstand. Men ved nul mellemliggende ord ses et markant udsving i både Korpus90 og Korpus2000. Her når antallet af afvigende konstruktioner op over 30%. Disse to enslydende udsving kunne indikere, at de afvigende konstruktioner trives bedst uden mellemliggende ord. Denne pointe understreges af bilag 5, 6 og 7, der viser, at hovedparten af alle forekomster i de fleste tilfælde tilhører kategorien *0 mellemliggende* ord (ved både de oprindelige konstruktioner og sammenblandingerne). Det er muligt, at selv om konstruktionerne tillader syntaktisk afstand mellem verbum og substantiv, så er det at foretrække, at ordforbindelserne ikke brydes op. Denne tendens går altså imod hypotesen om, at syntaktisk afstand fremmer sammenblanding. Korpus90 og Korpus2000 peger på, at der ligefrem er en præference for nul mellemliggende ord. Hvis konstruktionerne virkelig trives bedst uden syntaktisk afstand, kan det betyde, at sammenblandingsvarianterne er ved at danne egne ordforbindelser og bindinger og styrke kollokationerne i de enkelte konstruktioner. Uden afgørende beviser synes det dog forhastet at drage denne konklusion.

Tabel 2 (der viser resultaterne fra Korpus2000) viser, at antallet af afvigende konstruktioner igen ligger omkring 20% og igen med større udsving end i Google. Tabel 2 viser endda et lille fald til omkring 15% ved to og tre mellemliggende ord. Resultaterne fra tabel 2 adskiller sig fra de andre resultater ved at være tæt på entydigt faldende i takt med øget syntaktisk afstand. Dette peger igen i den stik modsatte retning af hypotesen om syntaktisk afstand. Her ser det ud til, at syntaktisk afstand ligefrem hæmmer sammenblanding af de to oprindelige konstruktioner. Sammenhængen mellem fald i forekomster og øget syntaktisk afstand kunne være tegn på en udbygning af den ovenfor beskrevne tendens. Det kunne betyde, at konstruktionerne ikke alene trives bedst med minimal/ingen syntaktisk afstand, men at sammenblandingen rent faktisk bremses i takt med en stigende syntaktisk afstand. Dette er dog ikke en tydelig generel tendens, og der er derfor ikke belæg for at argumentere for en sådan sammenhæng. Den overordnede tendens i datamaterialet er resultaternes forholdsvist ensartede procentvise fordeling, hvor frekvensen tilsyneladende ikke påvirkes af syntaktisk afstand. Tabel 4 illustrerer, hvordan resultaterne fra de tre korpusser fordeler sig i forhold til hinanden. Det ses tydeligt, at resultaterne fordeler sig jævnt omkring de 20% med undtagelse af de to tilfælde, hvor afvigelsesprocenten når helt op over 30%.

Tabel 4. Syntaktisk afstand

Sammenblandingerne er tilsyneladende ganske upåvirkede af syntaktisk afstand. Det spiller ingen rolle, om der er 1 eller 3 mellemliggende ord mellem verbum og substantiv. For Googleresultaterne spiller det ingen rolle, om der er nul eller tre mellemliggende ord. Det er et generelt problem for frekvensundersøgelsen, at der ikke kunne uddrages større mængder data fra KorpusDK. Undersøgelsen har i kraft af datamængden svært ved at hæve sig over stikprøveniveau. Dog understøtter resultaterne fra Google tendenserne i Korpus90 og Korpus2000. Antallet af sammenblandinger lader sig ikke påvirke af mellemliggende ord. Årsagen kan ligge i konstruktionernes opbygning og begrænsede muligheder for syntaktisk afstand mellem leddene (jf. afsnit 2.3.). Men det kan også antages, at sammenblandingerne er blevet relativt stabile, så stabile endda at ordforbindelserne hverken påvirkes af syntaktisk afstand eller tid. Tidsintervallet i KorpusDK er relativt kort (ca. 10 år) og dermed vanskeligt at konkludere noget ud fra. Men igen understøtter Google resultaterne fra KorpusDK, idet tidsintervallet fordobles uden ændring af tendensen. Hypotesen om, at syntaktisk afstand fremmer

sammenblanding af *sætte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmål til* må på denne baggrund afvises blankt. Syntaktisk afstand fremmer ikke antallet af afvigende konstruktioner.

4.2. Delundersøgelse 2: Frekvensforskelle

Frekvensundersøgelsen bekræfter Boyes (2010) iagttagelse af, at der er store frekvensforskelle mellem de 6 sammenblandinger (se bilag 5, 6 og 7). Bilag 5 og 6 viser desuden den samme frekvensrækkefølge som Boye (2010). Rækkefølgen ses i (1) og er gentaget i tabel 5, der er lavet på baggrund af resultaterne fra Korpus90 og Korpus2000. Frekvensrækkefølgen for Googleresultaterne ser lidt anderledes ud. De to oprindelige konstruktioner (1 og 2) bytter plads i rækkefølgen, og sammenblandingerne 4 og 5 bytter også plads. Den ændrede frekvensrækkefølge i Googlesøgningerne kan til dels forklares af søgningernes manglende præcision (se bilag 7). Eksempelvis resulterede søgningerne på konstruktion 4 i væsentligt mere støj blandt data end de andre konstruktioner. Kun $\approx 50\%$ af forekomsterne var relevante. Dette skyldtes i høj grad, at søgestrengene hentede andre konstruktioner med samme opbygning som sammenblandingen, men med en anden betydning, eks.: *Sæt spørgsmål ved at klikke på linket*. Her bærer *ved* betydningen 'med noget som middel eller redskab'¹¹ modsat den lokative betydning, *ved* bærer i de relevante konstruktioner (jf. afsnit 2.2.). Konstruktionen i eksemplet er altså strukturelt set identisk med sammenblanding 4, men det er ikke den samme konstruktion. Selv om der er taget højde for dette i sorteringen af data fra Google, har disse tilfælde tydeligt påvirket mængden af data fra konstruktion 4, og dermed kan de også have påvirket frekvensrækkefølgen. En lignende forklaring findes dog ikke på ombytningen af 1 og 2 i frekvensrækkefølgen. Det, at Googlesøgningerne har været markant mindre præcise i indhentning af data, gør, at der i denne delundersøgelse i det store hele ses bort

fra resultaterne fra Google. De konklusioner, der drages, drages på baggrund af Korpus90 og Korpus2000.

Indledningsvis blev det konstateret, at alle sammenblandingssvarianterne overtager betydningen fra konstruktion 1. Men indtil nu er det ikke blevet diskuteret, om konstruktion 1 i forlængelse heraf kan betragtes som moderkonstruktion til sammenblandingerne. Som udgangspunkt er sammenblandingssvarianterne resultat af sammenblanding af de to oprindelige konstruktioner. Men i analysen af sammenblandingerne, er det nødvendigt at forholde sig til, hvilken af de to oprindelige konstruktioner der danner rammen for sammenblandingen. Det vil sige, hvilken konstruktion der får udskiftet sine led med led fra den anden konstruktion. Den konstruktion, der får udskiftet led, er moderkonstruktionen. Spørgsmålet er, om moderkonstruktionen bestemmes af semantik, frekvens eller leksikalsk lighed med de oprindelige konstruktioner.

Semantisk set bærer alle sammenblandingerne samme betydning som konstruktion 1. Dette er et klart argument for at betragte konstruktion 1 som moderkonstruktion. Men problemet med at bestemme moderkonstruktionen udelukkende på baggrund af semantiske forhold er, at konstruktionerne 1 og 2 er semantisk mudrede. Det er eksempelvis ikke altid klart, om konstruktion 2 bærer sin oprindelige betydning, jf. følgende eksempel fra Korpus90: *Det giver mulighed for senere at stille en række forskelligartede spørgsmål til det samlede materiale.* Denne uklarhed kunne tyde på, at de to oprindelige konstruktioner er ved at blive synonyme. Hvis konstruktionerne er synonyme, falder det semantiske argument for konstruktion 1 som moderkonstruktion til jorden. Hvis konstruktionerne betyder det samme, er det umuligt at afgøre, fra hvilken konstruktion sammenblandingerne henter deres betydning. Indtil videre er det dog rent spekulativt.

Sætte spørgsmålstegn ved er den mest frekvente konstruktion i Korpus90, Korpus2000 og også hos Boye (2010). Dette er umiddelbart også et klart argument for at betragte konstruktion 1 som moder-

konstruktion. Men er det overhovedet rimeligt at antage, at alle sammenblandingerne har samme moderkonstruktion? Hvis leksikalsk lighed med de oprindelige konstruktioner har noget at sige, står tre af sammenblandingerne konstruktion 2 nærmest. Konstruktion 4, 6 og 8 har hver kun ét enkelt led til fælles med konstruktion 1, men to led til fælles med konstruktion 2. Det er muligt, at konstruktion 1 er moderkonstruktion til 3, 5 og 7, og at konstruktion 2 er moderkonstruktion til 4, 6 og 8. Det leksikalske argument er ikke afhængigt af dataresultaternes semantiske eller frekvensmæssige pålidelighed. Den leksikalske lighed med de oprindelige konstruktioner finder sit grundlag i ordforbindelsernes bindinger. Det synes mindre invasivt kun at udskifte ét enkelt led i alle konstruktioner end at udskifte to ud af tre led i nogle konstruktioner. Desuden er det svært at argumentere for en moderkonstruktion, der knap genkendes leksikalsk i sammenblandingen, og som samtidig er semantisk mudret. Derfor antages det i denne analyse, at konstruktion 1 er moderkonstruktion til sammenblandingsvarianterne 3, 5 og 7, og at konstruktion 2 er moderkonstruktion til sammenblandingsvarianterne 4, 6 og 8. Det er under denne forudsætning, at den følgende diskussion forholder sig til frekvensrækkefølgen.

Tabel 5 viser ikke alene konstruktionernes frekvensrækkefølge i Korpus90 og Korpus2000, men også en systematik bag rækkefølgen. Det er især tre forhold i rækkefølgen, der er interessante: 1) præpositionernes fordeling, 2) den strukturelle rækkefølge i, hvilket led der udskiftes, og 3) hvor mange brud udskiftningen skaber i konstruktionen. Sammenblandingsvarianterne deler sig i to grupper, hvis interne rækkefølge hver især tager hensyn til de tre førnævnte punkter.

Tabel 5.
Frekvensrækkefølge og systematik bag rækkefølgen Korpus90 og Korpus2000

1.	Sætte	spørgsmålstegn		ved		
2.	Stille	spørgsmål		til		
3.	Stille	↔*	spørgsmålstegn	ved	(V udskiftes)	
4.	Stille	spørgsmål	↔	ved	(P udskiftes)	
5.	Sætte	↔	spørgsmål	↔	ved	(N udskiftes)

6.	Sætte	↔	spørgsmål	til	(V udskiftes)	
7.	Sætte	spørgsmålstegn	↔	til	(P udskiftes)	
8.	Stille	↔	spørgsmålstegn	↔	til	(N udskiftes)
-----						
*↔ : Brud i konstruktionen						

Præpositionerne fordeler sig overraskende nok således, at de tre mest frekvente sammenblandinger er med præpositionen *ved*, og de tre mindst frekvente sammenblandinger er med præpositionen *til*. Data giver ingen bud på, hvorfor tilstedeværelsen af netop *ved* resulterer i højere frekvens end *til*. Forklaringen kan muligvis ligge i semantiske forskelle mellem de to præpositioner. Det er også muligt, at det skyldes, at *ved* er den brugte præposition i den konstruktion, der leverer betydning til sammenblandingerne. Men hvorfor skulle det samme så ikke også gælde substantiv og verbum? Uden egentlige beviser kan der kun gisnes om grundlaget for tendensen.

En anden overraskende observation er, at der inden for hver af de to grupper, findes den samme strukturelle rækkefølge i udskiftning af led. For begge grupper gælder det, at den mest frekvente konstruktion i gruppen udskifter verbet, at den næstmest frekvente konstruktion udskifter præpositionen, og at den mindst frekvente konstruktion udskifter substantivet. Denne strukturelle rækkefølge kan forklares af følgende forhold. Genkald, at verberne *sætte* og *stille* kan være synonyme i nogle kontekster. Hvis de her betragtes som synonyme, vil det være forholdsvis upåfaldende at skifte dem ud med hinanden. At udskifte synonyme med hinanden påvirker tilsyneladende ordforbindelserne mindre end andre udskiftninger. Derfor kan konstruktionerne med udskiftet V indtage den mest frekvente plads inden for hver af de to grupper. At konstruktionerne med udskiftet substantiv er de mindst frekvente i begge grupper, kan hænge sammen med N's position i konstruktionerne. Konstruktionerne har internt to bindinger¹²: 1 binding mellem V og NP og en binding mellem N og P. N står i midten af alle konstruktionerne, og hvis det udskiftes, brydes ordforbindelserne fra moderkonstruktionen op to steder. Ved udskiftning af N opstår der et brud både før og efter dette, således at to ud af to bindinger brydes. Ved udskiftning af V eller P opstår der kun ét brud i forhold til moderkonstruktionen, og kun 1 ud af to bindinger brydes. I midten af frekvensrækkefølgen i de to grupper står udskiftning af præpositionen. Her brydes

bindingen mellem N og P. Her er kun ét enkelt brud, hvilket kan forklare, hvorfor denne er mere frekvent end udskiftning af N. Men samtidig er et brud mellem N og P tilsyneladende mere påfaldende end et brud mellem V og NP, hvorfor den er mindre frekvent end udskiftning af V. Det lader altså til, at nogle af ordforbindelserne i konstruktionerne faktisk er stærkere end andre. Et brud i bindingen mellem substantiv og præposition resulterer i lavere frekvens end et brud mellem verbum og substantiv. Derfor må bindingen mellem netop N og P være stærkere end den mellem V og NP. Det ser ud til, at leksikon også spiller en rolle for sammenblandingerne frekvens, i hvert fald i forhold til verbet og præpositionen. Der er således nogle helt klare tendenser i frekvensforskellene, og det lader til, at der ligefrem ligger et entydigt system bag frekvensrækkefølgen.

På baggrund af de observationer, der fremhæves i tabel 5, kan der opstilles et hierarki. Hierarkiet beskriver nedefra og op, hvad der er dårligst for sammenblandingerne. Det er en slags top-3 over de forhold, der resulterer i lavest frekvens for sammenblandingsvarianterne (nummer 1 er dårligst osv.). Hierarkiet ses i (12).

- (12)
1. Til
  2. To brud i moderkonstruktionen
  3. Brud mellem N og P

På 1.-pladsen i hierarkiet er *til*. Alle sammenblandingerne med præpositionen *til* er lavest rangeret i frekvensrækkefølgen. Derfor må til være dårligst for frekvensen. På 2.-pladsen i hierarkiet er *2 brud i moderkonstruktionen*. Det påvirker tydeligt frekvensen negativt, at begge bindinger i moderkonstruktionen brydes for at danne en sammenblanding. På 3.-pladsen er *brud mellem N og P*. Bindingen mellem N og P er tilsyneladende den stærkeste af konstruktionernes to bindinger. Brydes denne binding, påvirkes frekvensen negativt. I sidste ende udgør dette hierarki et forklaringsgrundlag for frekvens-

rækkefølgen blandt sammenblandingerne.

Det er en af undersøgelsens helt store overraskelser, at præpositionerne har en altoverskyggende effekt på frekvensrækkefølgen. Selv i Google, der har en anden frekvensrækkefølge end den, der er beskrevet her, er fordelingen af præpositioner den samme: *ved* resulterer i højest frekvens og *til* i lavest frekvens. Forskellen mellem de to præpositioner må siges at være stærkere end konstruktionernes interne ordforbindelser. Først efter præpositionernes påvirkning af frekvensrækkefølgen kan kollokationernes indflydelse på rækkefølgen spores. På dette grundlag må det konkluderes, at der i høj grad er mere systematik bag syntaktiske sammenblandinger end Coppocks (2006 & 2010) *alignment constraints* fremsætter. I denne case er det klart, at kollokationer og leksikon påvirker og styrer frekvensrækkefølgen af de enkelte sammenblandingssvarianter og dermed forklarer, at der overhovedet er frekvensforskelle blandt de tilsyneladende parallelle konstruktioner.

5. Konklusion

Ja, det hedder egentlig *sætte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmål til*, men det kan så sandelig også hedde *stille spørgsmålstegn ved*. Med lidt god vilje kan det endda hedde *stille spørgsmål ved*. Alle 6 sammenblandingssvarianter blev fundet i undersøgelsens materiale, men der er store frekvensforskelle mellem dem. Nogle er hyppige, og andre er der langt imellem. Grundlaget for frekvensforskellene har været denne artikels problemstilling.

Artiklens ene hovedspørgsmål (hvordan påvirker syntaktisk afstand mellem leddene i konstruktionerne frekvensen af de enkelte varianter?) udsprang af en hypotese. Hypotesen om, at syntaktisk afstand mellem konstruktionernes led fremmer sammenblanding afvises blankt. Denne undersøgelses resultater kunne ikke påvise en sådan sammenhæng mellem syntaktisk afstand og frekvens. Data

viste enkelte tendenser i en modsat retning. Det er muligt at alle 8 konstruktioner trives bedst med minimal syntaktisk afstand, og at syntaktisk afstand ligefrem har en hæmmende effekt på sammenblandingerne frekvens. Disse tendenser var dog ikke entydige.

Artiklens andet hovedspørgsmål (hvorfor er nogle af sammenblandingerne hyppigere end andre?) fandt et overraskende svar. Resultaterne afslørede en systematisk rækkefølge bag sammenblandingerne frekvensforskelle. Rækkefølgen i frekvens bestemmes først og fremmest af konstruktionernes to præpositioner, dernæst af kollokationelle forhold. De forhold, der påvirker frekvensen, indgår i et hierarki. I første række er det afgørende for sammenblandingerne frekvens, hvilken af konstruktionernes to præpositioner de enkelte sammenblandinger bærer. Sammenblandinger med *ved* er mere frekvente end sammenblandinger med *til*. I anden række dikterer konstruktionernes interne ordforbindelser den videre frekvensrækkefølge. Sammenblandinger med to brudte ordforbindelser i moderkonstruktionen er mindre frekvente end sammenblandinger med en brudt ordforbindelse. Sammenblandinger med brud mellem N og P er mindre frekvente end sammenblandinger med brud mellem V og NP.

Sammenblandingerne påvirkes af semantiske, leksikalske og syntaktiske forhold, og de styres af et komplekst system. Denne case viser, at syntaktiske sammenblandinger er langt mere end bare humoristiske usus- og produktionsfejl.

Noter

- ¹ Jf. *Ordbog over det Danske sprog*, der kun nævner konstruktionerne *satte spørgsmålstegn ved* og *stille spørgsmålstegn til* (Boye 2010).
- ² Coppock (2006 og 2010) skelner også mellem *word blends* og *syntactic blends*.
- ³ <http://ordnet.dk/ddo>
- ⁴ Senere i artiklen skal det vise sig, at netop disse to varianter også er de mest frekvente af de 6 sammenblanding varianter.
- ⁵ <http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/brunch>
- ⁶ (1) og (2) hos Boye (2010) svarer til 1 og 2 i (1) i denne artikel.
- ⁷ Coppock (2006 og 2010) anvender ikke begrebet *konstruktioner*, men snakker i stedet om *targets/alternative plans* og *blends*.
- ⁸ Den Danske Ordbog nævner *satte* som synonym til *stille* <http://sproget.dk/lookup?SearchableText=stille>
- ⁹ Selv om denne artikel hovedsageligt benytter sig af samme korpus som Boye (2010), er det ikke ensbetydende med, at resultaterne bliver de samme. De to undersøgelser er udført forskelligt og med forskellige formål.
- ¹⁰ <http://ordnet.dk/korpusdk/teksteksempler>
- ¹¹ <http://sproget.dk/lookup?SearchableText=ved>
- ¹² Det er muligt at bindingernes placering i konstruktionerne kan se anderledes ud, end det antages her. Eksempler fra konstruktion 2 taler dog for den her antagede placering. For eksempel taler det, at spørgsmål kommer til og fra nogen, for, at P lægger sig til N og ikke V, fx: *Jeg har et spørgsmål til dig*.

Referencer

- Boye, Kasper. 2010. Satte spørgsmål og stillede spørgsmålstegn. Mål og Måle 3. 5-6.
- Braasch, Anna. 2005. Kollokationer som fraseologisk kategori set fra forskellige synsvinkler. *Hermes, Journal of Linguistics* 35. 97-117.

- Cohen, Gerald Leonard. 1987. Syntactic blends in English *parole*. Frankfurt: Peter Lang.
- Coppock, Elizabeth. 2006. Alignment in syntactic blending. MIT Working Papers in Linguistics 53. 240-255.
- Coppock, Elizabeth. 2010. Parallel grammatical encoding in sentence production: Evidence from syntactic blends. *Language and Cognitive Processes* 25:1. 38-49.
- Croft, William & D. Alan Cruse. 2004. *Cognitive linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Cutting, J. Cooper & Kathryn Bock. 1997. That's the way the cookie bounces: Syntactic and semantic components of experimentally elicited idiom blends. *Memory and Cognition* 25. 57-71.
- De Smet, Hendrik. 2013. Change through recombination: Blending and analogy. *Language Sciences* 40. 80-94.
- De Smet, Hendrik & Freek Van de Velde. 2013. Serving two masters: form-function friction in syntactic amalgams. *Studies in Language* 37(3). 534-565.
- Dybdahl Harpsøe, Rikke. 2009. Det virker til at man kan sige sådan, og det ligner at man gør det!. *Nyt fra Sprognævnet* 4/december.
- Evans, Vyvyan & Melanie Green. 2006. *Cognitive linguistics: an introduction*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Fay, David. 1982. Substitution and splices: a study of sentence blends. I Anne Cutler (red.). *Slips of the Tongue and Language Production*. Amsterdam: Walter de Gruyter/Mouton Publishers. 163-186.
- Hansen, Erik & Lars Heltoft. 2011. *Grammatik over det Danske Sprog*, Bind III. København: Det Danske Sprog- og Litteraturselskab.
- Jarvad, Pia. 2012. Både...men også. *Nyt fra Sprognævnet* 3/september.
- Karker, Allan. 2000. Når synsvinklerne kortslutter. Om ubetænksomhed i det sproglige udtryk. *Nyt fra Sprognævnet* 3/september.
- Van de Velde, Freek, Hendrik De Smet & Lobke Ghesquière. 2013. On multiple source constructions in language change. *Studies in Language* 37(3). 473-489.